

תת"ע 9163/11/21 - שאדי מכלוף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 9163-11-21 מדינת ישראל נ' מכלוף

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש:	שאדי מכלוף
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 19.11.20 נערכה כנגד מר מכלוף שאדי (להלן: "**המבקש**") הודעת תשלום קנס שמספרה 30500401762 (להלן: "**הדו"ח**") בגין אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, תוך כדי נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**").
2. בהמשך לאמור, המבקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתב אישום וזימון למועד הדיון שנקבע ליום 25.1.22 נשלח לכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט.
3. ביום 25.1.22 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדיון, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושת עליו קנס בסך 1,000 ₪ (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 24.12.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש טוען כי בקשתו להישפט הוגשה באמצעות עו"ד מייצג אך הזימון לדיון לא נשלח לבא כוחו.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי בבקשה להישפט צוינה מפורשות כתובתו העדכנית של המבקש וכי לכתובת זו נשלח הזימון לדיון אשר חזר בציון "לא נדרש". במצב דברים זה, סבורה המשיבה שאין למבקש להלין אלא על עצמו.
7. כמו כן, המשיבה מפנה לכך שהמבקש לא הצביע על עיוות דין.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

8. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

עמוד 1

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

9. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

10. כבר עתה יצוין כי המבקש נמנע מלציין אי מתי הומצא לו פסק הדין על מנת שניתן יהיה לקבוע האם הבקשה הוגשה בתוך שלושים ימים אם לאו. לא זו אף זו, הרי שהבקשה, על אף הישענותה על טענות עובדתיות, אינה נתמכת בתצהיר מטעם המבקש.

די באלה ובעובדה כי הבקשה הוגשה בחלוף למעלה משלושים ימים מאז ניתן פסק הדין כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. אולם, בבחינת למעלה מן הצורך, יובהר להלן מדוע על הבקשה להידחות אף לגופו של עניין.

11. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

12. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, הרי שכל טענת המבקש מתמצה בכך שהזימון לדיון היה צריך להישלח לבא כוחו. אולם, עיון בבקשה להישפט כפי שנשלחה למפנ"א מלמד על כך שכלל לא צוין בבקשה כי היא מוגשת על ידי בא כוח מייצג (על אף קיומה של רובריקה מתאימה). כמו כן, עיון בבקשה להישפט וכן באישור המסירה מלמד על כך שהכתובת שצוינה בבקשה היא הכתובת אליה נשלח הזימון לדיון. זאת, כאשר חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 אינה מחייבת מסירה אישית כי אם חלוף חמישה עשר ימים מיום שליחת הדואר הרשום.

13. לאור האמור, אני סבורה כי לא עלה בידי המבקש להצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו ולפיכך יש לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית. זאת, הן בהתחשב בכך שהמבקש כלל לא העלה טענה בדבר עיוות דין ואף לא כפר בביצוע העבירה ולא פירט את טענות ההגנה שלו (ראו **הלכת איטליא** - הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש") והן בהתחשב בכך שהעונש שהוגש על המבקש הוא קנס המקור.

14. **לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ג, 08 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

